

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΜΑΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ Ο.Ε.Υ.

Μαδρίτη, 4.10.2019

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

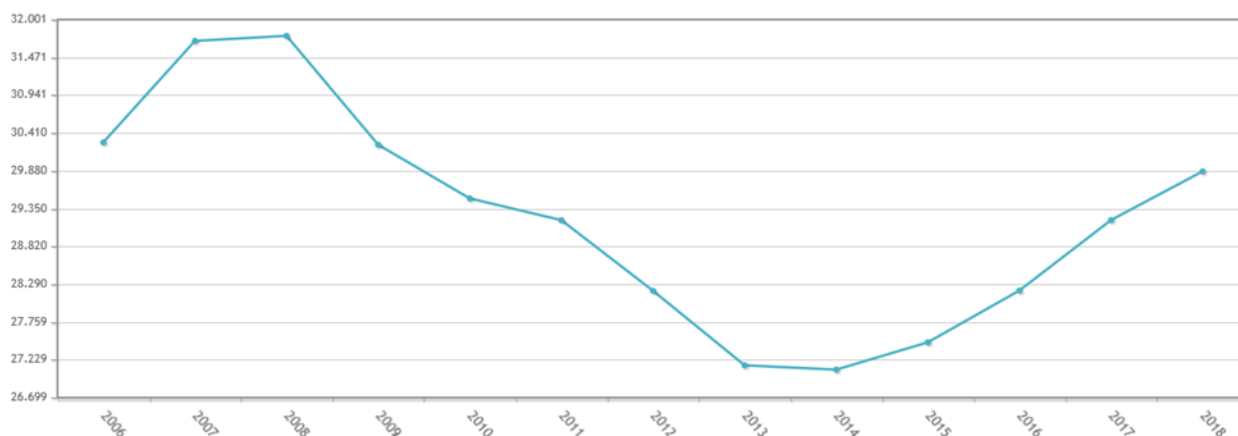
ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΠΑΝΙΚΩΝ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΩΝ

Η Ελλάδα και η Ισπανία ανήκουν στις χώρες του Νότου που μοιράζονται πληθώρα κοινών στοιχείων ως προς τον τρόπο και την ποιότητα ζωής, τις συνήθειες και τις καταναλωτικές πρακτικές. Σίγουρα, τα μεγέθη δεν είναι ίδια και οι οικονομίες τελούν σε διαφορετικό στάδιο ωρίμανσης και ανάπτυξης.

Με αφορμή την πρόσφατη δημοσίευση από την Ελληνική Στατιστική Αρχή των αποτελεσμάτων της ετήσιας έρευνας οικογενειακών προϋπολογισμών για το 2018, έγινε η σχετική αναζήτηση των αντίστοιχων στοιχείων για τα ισπανικά νοικοκυριά στο INE (Εθνικό Ινστιτούτο Στατιστικής, Instituto Nacional de Estadística) και κρίνεται ότι παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η σχετική ανάλυση και σύγκριση των εν λόγω αποτελεσμάτων.

Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, η μηνιαία δαπάνη των νοικοκυριών σημείωσε αύξηση για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά και διαμορφώθηκε στα 1.441,03 ευρώ. Αυτό συνιστά αύξηση της τάξεως του 1,9% σε σχέση με το 2017. Βέβαια, αν αναλογιστεί κανείς ότι αυτή η μεταβλητή, προ κρίσης, λάμβανε την τιμή των 2.120,4 ευρώ, δύναται να αντιληφθεί αμέσως το μέγεθος της συρρίκνωσης της μηνιαίας δαπάνης των νοικοκυριών. Στην Ιβηρική, το επίπεδο της μηνιαίας δαπάνης των ισπανικών νοικοκυριών για το 2018 αντιστοιχεί στα 2.489,27 ευρώ, καταγράφοντας αύξηση της τάξεως του 2,34% σε σχέση με το 2017, όταν η μηνιαία δαπάνη ήταν 2.432.35 ευρώ. Προ κρίσης αντίστοιχα, για την Ισπανία, η μηνιαία δαπάνη έφτανε τα 2.647.71 ευρώ. Το νούμερο αυτό καταγράφηκε κατά το 2008. Έως το 2015 είχαμε σταδιακή μείωση σε ετήσια βάση και έκτοτε άρχισε να σημειώνεται σχετική επαναφορά και σύγκλιση στα προ κρίσης δεδομένα, χωρίς ωστόσο να έχει φτάσει ακόμη τα επίπεδα του 2008.

Διακύμανση Ετήσιας Δαπάνης Ισπανικών Νοικοκυριών(2006-2018)

Πηγή: INE

Στη συνέχεια παρουσιάζονται τα ποσοστά που καταλαμβάνουν οι δώδεκα βασικές κατηγορίες δαπανών:

Ελληνικά νοικοκυριά:

1. Είδη διατροφής: 20,2%.
2. Στέγαση: 14,1%.
3. Μεταφορές: 13%.
4. Ξενοδοχεία, καφενεία και εστιατόρια: 10,8%.
5. Διάφορα αγαθά και υπηρεσίες: 8,5%.
6. Υγεία: 7,5%.
7. Είδη ένδυσης και υπόδησης: 5,8%.
8. Αναψυχή και πολιτισμός: 4,7%.
9. Διαρκή αγαθά: 4,4%.
10. Επικοινωνίες: 4,1%.
11. Οινοπνευματώδη ποτά και καπνός: 3,7%.
12. Εκπαίδευση: 3,2%.

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Ισπανικά νοικοκυριά:

1. Τρόφιμα και ποτά μη αλκοολούχα (Alimentos y bebidas no alcohólicas): 14,14%
2. Κατοικία, νερό, ηλεκτρισμός, αέριο και άλλα καύσιμα (Vivienda, agua, electricidad, gas y otros combustibles): 30,73%
3. Μεταφορές (Transporte): 12,69%

4. Ξενοδοχεία, καφεενεία και εστιατόρια (Restaurantes y hoteles): 9,87%
5. Διάφορα αγαθά και υπηρεσίες (Otros bienes y servicios) :7,69%
6. Υγεία (Sanidad): 3,38%
7. Είδη ένδυσης και υπόδησης (Vestido y calzado): 4,90%
8. Αναψυχή και πολιτισμός (Ocio y cultura): 5,50%
9. Διαρκή αγαθά (Muebles, artículos del hogar y artículos para el mantenimiento corriente del hogar): 4,59%
10. Επικοινωνίες (Comunicaciones): 3,23%
11. Ποτά αλκοολούχα και καπνός (Bebidas alcohólicas y tabaco): 1,74%
12. Εκπαίδευση (Enseñanza): 1,54%

Πηγή: INE

Όπως γίνεται αντιληπτό, μελετώντας την κατανομή των ποσοστών στις διάφορες κατηγορίες δαπανών, οι δύο χώρες παρουσιάζουν σημαντικές ομοιότητες στις κατηγορίες στις οποίες αποφασίζουν να ξοδέψουν τα εισοδήματά τους. Το μεγαλύτερο μέρος των χρημάτων τους προορίζεται σε έξοδα που αφορούν τα είδη διατροφής και την στέγαση.

Η κατανάλωση των νοικοκυριών είναι συνισταμένη μίας σειράς επιμέρους συνιστωσών που έχουν σχέση με το επίπεδο των μισθών και τη γενικότερη πορεία της οικονομίας. Συγκρίνοντας τα στατιστικά των δύο χωρών, είναι φανερό ότι τα ισπανικά νοικοκυριά βρίσκονται ήδη στην κατεύθυνση της επιστροφής στα προ κρίσης επίπεδα, κάτι που συνάδει με τη γενικότερη σταθερότητα της χώρας (παραβλέποντας την πρόσφατη πολιτική αστάθεια που έχει προκαλέσει σχετική επιβράδυνση). Η χώρα μας, από την άλλη πλευρά, αν και σημειώνει σχετική αύξηση στις δαπάνες της, απέχει ακόμη κατά πολύ από τα αντίστοιχα δικά της προ κρίσης επίπεδα.

Σε κάθε περίπτωση, αν και πρόκειται για δύο διαφορετικές οικονομίες, κρίνεται εποικοδομητική η μελέτη των πρακτικών που οδήγησαν στη βελτίωση των υφιστάμενων όρων. Οι πρακτικές αυτές μπορεί να είναι, μεταξύ άλλων, η αύξηση του κατώτατου μισθού, απόφαση που έχει ληφθεί στο πρόσφατο παρελθόν από τις κυβερνήσεις και των δύο χωρών, η μείωση του ΦΠΑ ή διάφορα άλλα μέτρα κοινωνικής ελάφρυνσης. Οι αποφάσεις των νοικοκυριών σχετικά με την ποιότητα και την ποσότητα της κατανάλωσής τους συνιστούν σημαντική ένδειξη του επιπέδου ζωής και της γενικότερης κοινωνικής-οικονομικής ευμάρειας. Για το λόγο αυτό, οι στοχευμένες και έγκαιρες αποφάσεις σε πολιτικο-οικονομικό επίπεδο συμβάλλουν καθοριστικά στη βελτίωση της αγοραστικής δύναμης των νοικοκυριών.

Άλια Ν. Παπαναστασίου
Σύμβουλος ΟΕΥ Α΄
Επικεφαλής Γραφείου ΟΕΥ Μαδρίτης